

La Lletra d'Or per a Josep Pedrals

◆◆◆◆◆ J.N.

La concessió recent de La Lletra d'Or a Josep Pedrals demostra que fer camí al marge dels premis a obra inèdita també pot ser una bona opció. La constància, la genialitat i el polifacetisme de Pedrals són tres eixos imprescindibles a l'hora d'entendre per què *El romanço d'Anna Tirant* (LaBreu) ha estat reconegut amb un dels guardons més singulars del panorama català. Premia des de l'any 1956 amb un botó de solapa creat pel joier Manuel Capdevila un llibre publicat durant l'any anterior.

Aquest 2013 la lletra phi –símbol de l'equilibri– ha estat per a un poeta nascut l'any 1979 a Barcelona que va debutar als 20 anys amb *Els buits enutjosos* (un llibre introbable, publicat per l'Associació Cultural Container) i que ha fet créixer la seva poesia en escenaris de tota mena i per tot el món (el Brasil, el Japó, Croàcia, Alemanya, Mèxic). Al mateix temps, Pedrals ha continuat lliurant poemaris (*Escola italiana*, Edicions 62, 2003), assajos en vers (al llibre col·lectiu *Qui no mereix una pallissa*, L'Esfera dels Llibres, 2005) i ha donat a conèixer Quim Porta i l'escenari irònic i idíl·lic de Bolló a *El furgatori* (LaBreu, 2006) i al recent *El romanço d'Anna Tirant*.

Del hip-hop al pop eutròfic

Paral·lelament a la participació en centenars de recitals, Pedrals també ha col·laborat en diversos mitjans de comunicació –va escriure un sonet a l'ARA durant més d'un any– i

ha sabut tirar endavant una trajectòria musical sorprenent. Uns anys després de deixar els Explosión Bikini, va fer equip amb Guillamino i va gravar el disc *En/doll* (Bankrobber, 2007), en què el hip-hop en llengua catalana assolía quotes de refinament insòlites fins llavors –i a les quals, malauradament, tampoc s'ha arribat després– gràcies a l'enginy i l'encert de cançons

com *Hipnosi giratòria* i *Crits & crims & cremalleres*. Hi havia també alguna incursió electrònica delirant, com és el cas de *Pèl i ploma*, que delimitava la geografia del Baixample sense oblidar uns quants apunts escològics marca de la casa.

Després de l'experiment amb Guillamino, Pedrals es va acompanyar d'Els Nens Eutròfics (Esteve Plantada, Roger Puig, Albert Sagrera i Marc Torrent) i va facturar un "conjunt de cançons alegres i escolis de felicitat", *Esquitxos ultralleugers* (El Tigre de Sibèria, 2009). Temes com *Epitalami* i *El txa-txa-txa de les bruixes* demostren que la definició és acurada. Quatre anys després de debutar, els Eutròfics acaben de publicar el segon disc, *En helicòpter* (La Casa Calba), que presenten aquesta mateixa nit al Centre Artesà Tradicionari.

LA SECA

L'ÚLTIMA OBRA EN PROSA DE CONTIJOCH TAMBÉ S'HA EMPORTAT EL PREMI CIUTAT DE BARCELONA I EL SERRA D'OR DE NOVEL·LA

JOSEP COTS: "HI HA FORÇA PREMIS A OBRA INÈDITA QUE ENCOBREIXEN OPERACIONS COMERCIALS"

Sant Jordi, el Ramon Llull, el Mercè Rodoreda, el Carlemany, el Vayreda– són publicats en algun dels segells de Grup 62. "La crisi de la literatura es va estenent com una taca d'oli. Les editorials grans són una indústria, cada vegada costa més que s'aposti per autors inèdits. Em fa l'efecte que la subsistència de la literatura és a les mans dels petits", recordava Contijoch ahir, abans que la periodista i escriptora Ada Castells provés de reconduir aquesta percepció: "Dimarts es va saber el nou premi Sant Joan de novel·la, i ha guanyat un autor desconegut, Alvar Caixal, que debuta en la ficció amb aquest llibre. Crec que és important que no caiguem en maniqueïsmes. El sector és molt complex. La concentració editorial pot beneficiar alguns autors".

Josep Cots, d'Edicions de 1984, va fer la següent valoració de la situació actual: "Hi ha força premis a obra inèdita que encobreixen operacions comercials. Els llibres acostumen a ser de baixa qualitat. Aquests premis tenen molt de ressò i acosten lectors, però de vegades els deceben profundament. A la resta de països hi ha més premis a obra publicada que a obra inèdita. Hi ha uns jurats i uns crítics que fan de sedàs, i les eleccions es fan acompanyades de grans debats que arriben a l'opinió pública. Crec que hauríem de tendir cap aquí".

RECOMPENSAR PROJECTES LITERARIS AMB VALOR

Premi Llibreter

Una dècada llarga de feina

Convocat des del 2000 pel Gremi de Llibreter de Catalunya, aquest premi –que no té dotació econòmica– ha revifat comercialment llibres editats durant el curs. L'han guanyat, entre d'altres, Sándor Marai, John Lanchester i Robertson Davies. Enguany se l'han emportat Francesc Parcerisas, Mordecai Richler i el tàndem format per Aaron Frisch i Roberto Innocenti.

Els premis de la Crítica

L'opinió dels lectors especialitzats

Coordinats per l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana des del 2002 –tot i que es donen anualment des del 1972–, els premis de la Crítica donen veu a l'opinió d'un jurat de lectors especialitzats que tria un poemari i una novel·la de l'any anterior que hagin destacat. Els últims guanyadors han estat Jordi Coca, per *En caure la tarda*, i Jordi Llavina, per *Vetlla*.

Premi Joaquim Amat-Piniella

Observar el món contemporani

Des del 2007 el premi Joaquim Amat-Piniella, organitzat per Òmnium Cultural del Bages, distingeix una novel·la o un llibre de memòries que reflecteixi una preocupació social sobre l'actualitat. Els últims quatre autors guardonats han estat Silvia Alcàntara (*Olor de colònia*), Jordi Puntí (*Maletes perdudes*), Jordi Estrada (*Rius paral·lels*) i Rafael Nadal (*Quan érem felços*).

Premi Nacional de literatura

Canvis recents

Fins al 2013, els Premis Nacionals de Cultura distingien anualment amb 18.000 euros un escriptor en la categoria de literatura. L'últim guardonat va ser Enric Casasses. A principis d'abril del 2013 es va fer públic que la Generalitat reduïa els Premis Nacionals de Cultura de 16 a 10 guardonats, i n'abolia les categories, creant un sol guardó de Premi Nacional de Cultura.

Premi Maria Àngels Anglada

L'aposta per noms consolidats

Nascut com a iniciativa de l'institut figuerenc Ramon Muntaner, el premi Maria Àngels Anglada recompensa amb 3.000 euros des del 2004 una obra de narrativa. L'han guanyat, entre d'altres, *Pa negre* d'Emili Teixidor, *Mil cretins* de Quim Monzó, *El professor d'història* de Joan Francesc Mira, *La bicicleta estàtica* de Sergi Pàmies i *Jo confesso* de Jaume Cabré.

Premis que ja no hi són

El Salambó i El Temps de les Cireres

El premi Salambó es va deixar de convocar el 2009. Entre el 2001 i el 2006 va recompensar només novel·les en castellà. A partir de llavors, i durant tres anys, també novel·les en català. L'últim premi a obra publicada que acaba de desaparèixer és El Temps de les Cireres, celebrat anualment a Vila de Seròs i dotat amb 4.000 euros.